

ความนิยมในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร

Popularity in Pursuing Higher Education in Home Economics of 11th Grade Students in Bangkok Metropolitan

จุรีมาศ ชะยะมังคลา^{1*}

¹นักศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ในการศึกษาอันดับความนิยมในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร และศึกษาระดับความรู้พื้นฐานทางด้านคหกรรมศาสตร์ แรงจูงใจและช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารในการศึกษาต่อ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจัดอันดับให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นที่นิยมอันดับ 1 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มที่มีความรู้พื้นฐานทางคหกรรมศาสตร์ ด้านอาหารมากที่สุด แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านสถาบัน ให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่เปิดสอน ด้านบุคคล จะคำนึงถึงความต้องการตนเองมากที่สุด และด้านปัจจัยภายในบุคคลจะนิยมถืออาชีพในอนาคตมากที่สุด ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารจะเลือกรับจากอาจารย์แนะนำและอินเทอร์เน็ตของทางมหาวิทยาลัยโดยตรง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

Abstract

This research aims to rank popularity in pursuing higher-education in the field of Home Economics of 11th grade students in Bangkok Metropolitan area and to survey level of basic knowledge in Home Economics, motivation and channel in receiving information for higher education. The sample group consisted of 400 students in 11th grade in Bangkok Metropolitan. The tool employed was an opinion questionnaire. The study found that the sample group ranked Kasetsart University as the highest popular university, followed by, Suan Dusit Rajabhat University, Srinakharinwirot University, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Suan Sunantra Rajabhat University, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Rajamangala University of Technology Krungthe, and Phranakhon Rajabhat University, respectively. Most of the respondents had high level of knowledge in Home Economics, particularly about Food and Nutrition. Regarding motivation, the sample group gave importance to courses offered in terms of institutional aspect, students' requirement in terms of personal aspect, and future career in terms of inherent individual factor. Concerning channel of information, most respondents chose to gain information through guidance teacher and website of the universities which the samples considered as most reliable.

คำสำคัญ : ความนิยม การศึกษาต่อ ด้านคหกรรมศาสตร์

Keywords : Popularity, Higher Education, Home Economics

* พุณิพนธ์ประสาณงานปรัชญาอิเล็กทรอนิกส์ june_chaya@hotmail.com โทร. 08 6702 5623

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

ปัจจุบันมีการจัดอันดับสถาบันการศึกษาจากสถาบันการศึกษาทั่วโลกและต่างประเทศ ซึ่งการจัดอันดับจะแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น การจัดอันดับมหาวิทยาลัยยอดเยี่ยมของเอเชีย โดย Asia University Rankings หรือการจัดอันดับหน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย โดย Ranking Web of Universities เป็นต้น ซึ่งการจัดอันดับนั้นมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ และผลที่ได้รับจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่มีความสนใจในเรื่องนั้น ๆ แต่การจัดอันดับสถาบันการศึกษาเป็นการจัดอันดับภาพรวมของมหาวิทยาลัย แต่ยังไม่มีการจัดอันดับที่แบ่งออกเป็นศาสตร์ด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ที่มีความสนใจในแต่ละศาสตร์นั้นได้มีตัวช่วยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูง โดยสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ฯลฯ สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ อาทิ แพทย์ นักวิจัย นักวิศวกรรม นักธุรกิจ นักกฎหมาย นักศิลปะ นักสอน นักวิเคราะห์นโยบายฯลฯ ฯลฯ ตามที่ต้องการ สถาบันนั้น ๆ จะมีการเปิดการเรียนการสอนดังนี้ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ จากความคาดหวังของสังคมที่มีความมุ่งหวังว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้วนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถสามารถมาช่วยเหลือและพัฒนาสังคม ไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่ง เพื่อเป็นแรงผลักดันทางเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า ทัดเทียมกับนานาประเทศ โดยที่สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จะต้อง

เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตออกสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ จากการหล่อหลอมของอาจารย์ที่ให้ไว้ความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกรักด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน และเป็นผู้ที่มีความพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานที่มีการแข่งขันสูง โดยที่บัณฑิตพึงควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม จริยธรรมอันดีต่อสังคม ประเทศไทยและผู้อื่น

ประเทศไทยมีหลายสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนในด้านคหกรรมศาสตร์ และมีการเปิดสอนมาเป็นเวลานาน โดยส่วนมากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์จะมีศูนย์กลางของการเรียนรู้อยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งจัดว่าเป็นแหล่งรวมทางการศึกษา นวัตกรรมต่าง ๆ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ข้อมูลและงานวิจัยต่าง ๆ ของงานด้านคหกรรมศาสตร์ในประเทศไทย ทำให้ผู้เรียนและต้องการที่จะเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก โดยกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อ จะเป็นกลุ่มนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาอาชีวศึกษาทั่วไปในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ซึ่งกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นกลุ่มประชากรที่อยู่ในช่วงของการศึกษาตัวเอง การวางแผนชีวิต และหาแนวทางในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ดังนั้นกลุ่มประชากรนี้จะเป็นกลุ่มประชากรที่อยู่ในช่วงเวลาของ การศึกษาหาข้อมูลของหลักสูตรและมหาวิทยาลัยที่ได้ตั้งเป้าไว้ รวมถึงมีการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถของตนเองกับคะแนนสอบของหลักสูตรที่ต้องการศึกษาต่อ ซึ่งจะทำให้กลุ่มประชากรกลุ่มนี้มีการเตรียมความพร้อมที่จะสอบแข่งขันและเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถานศึกษาที่ต้องการได้

ผู้วิจัยมีความสนใจที่ต้องการหาคำตอบเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับด้านคหกรรมศาสตร์

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจากการคำตอบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างจะนำไปสู่การจัดอันดับความนิยมของสถาบันที่เปิดสอนด้านคหกรรมศาสตร์ จากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร แนวทางในการประชาสัมพันธ์สถาบัน การศึกษาและดำเนินไว้ซึ่งศาสตร์ด้านคหกรรมศาสตร์ ให้ยังคงอยู่คู่ลังคมไทยตลอดไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อจัดอันดับความนิยมของสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนด้านคหกรรมศาสตร์ในกรุงเทพมหานคร

1.2.2 ศึกษาระดับความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานครที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์

1.2.3 ศึกษาระดับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานครที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์

1.2.4 ศึกษาระดับการรับข้อมูลข่าวสารในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานครที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์

1.3 ขอบเขตของ การศึกษา

ประชากร

- นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษา

- ความนิยมในการเลือกศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์
- ความรู้ ความเข้าใจ ที่เกี่ยวกับด้านคหกรรมศาสตร์
- แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
- การรับทราบข้อมูลข่าวสารในการเลือกศึกษาต่อ

เวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม-ธันวาคม 2555

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

การเก็บข้อมูลครั้งนี้เก็บจากกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่อยู่ในช่วงศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมทัศนคติที่มีต่อศาสตร์ด้านคหกรรมศาสตร์ได้

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบข้อมูลอันดับความนิยมของสถาบันที่เปิดสอนในด้านคหกรรมศาสตร์ในกรุงเทพมหานคร

1.5.2 ทราบถึงปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีด้านคหกรรมศาสตร์

1.5.3 ทราบถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มประชากรเลือกรับข่าวสารเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ

2. วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 400 คน ซึ่งได้จาก การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบ จำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) จากการสุ่มโรงเรียนในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 10 โรงเรียน โรงเรียนละ 40 คน

2.2 การสร้างเครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบ สอบatham (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตาม วัตถุประสงค์และกรอบความคิดโดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาขั้นตอนและเนื้อหาการสร้าง แบบสอบatham จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบatham

2.2.2 เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบatham ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา ผลลัมภุหรือ ทางการศึกษา พื้นฐานครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบatham ความรู้และข้อมูล เกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ ข้อคำถาม เกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์พื้นฐาน ความเข้าใจใน ศาสตร์คหกรรมศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะ

ข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบatham ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย สนับสนุนต่อการเลือกเข้าศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจ ในการศึกษาต่อ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม โดยมีลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณ ค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 แบบสอบatham ข้อมูลเกี่ยวกับ ช่องทางในการหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา ได้แก่ แหล่งข้อมูลในการรับข้อมูลช่าวสาร ลักษณะ การค้นหาข้อมูลช่าวสารของกลุ่มประชากร มี ลักษณะข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale)

ตอนที่ 5 แบบสอบatham ข้อมูลเกี่ยวกับ การจัดอันดับสถานศึกษาที่เปิดสอนด้าน คหกรรมศาสตร์ ลักษณะข้อคำถามแบบตรวจสอบ รายการและคำถามปลายเปิด

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ตัวเลือก	คะแนนข้อความ
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

โดยมีเกณฑ์การประเมินค่า ดังนี้ (ราย ชูธรรมฉัช, 2555)

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

2.2.3 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและการสอดคล้องของข้อคำถาม นำมาแก้ไข ปรับปรุงวิเคราะห์ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนกาญจนากิจภัทร์วิทยาลัย นครปฐม (พระตำแหน่งส่วนกุหลาบมัธยม) จำนวน 30 คน และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียมการ

2.3.1 ผู้วิจัยติดต่อของหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เสนอต่อ ผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนากิจภัทร์วิทยาลัย นครปฐม (พระตำแหน่งส่วนกุหลาบมัธยม) เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทดสอบเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน

2.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน จากโรงเรียนที่สุ่มได้ 10 โรงเรียน

2.3.3 ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 ถึง วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556

2.3.4 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 400 ชุด ไปวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป ดังนี้

2.4.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง

2.4.2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรความรู้พื้นฐานด้านคหกรรมศาสตร์ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ การรับทราบข้อมูลข่าวสาร ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจทางด้านคหกรรมโดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.4.3 รวมผลการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้คะแนนความนิยมของแต่ละสถาบันโดยแสดงเป็นค่าคะแนนรวมและลำดับความนิยม และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ผลการวิเคราะห์

จากการสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า มีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์จำนวน 157 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.25 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่างที่สนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์

โดยแยกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่างที่สนใจในการศึกษา ต่อด้านคหกรรมศาสตร์

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	38	24.20
- หญิง	119	75.80
รวม	157	100.00
2. สาขาวิชาที่กำลังศึกษา		
- วิทย์-คณิต	58	36.93
- ศิลป์-คำนวณ	40	25.48
- ศิลป์-ภาษา	37	23.57
- ศิลป์-สังคม	8	5.10
- อื่นๆ	14	8.92
รวม	157	100.00
3. ผลลัมภุธีทางการศึกษา		
- 1.50-1.99	8	5.10
- 2.00-2.49	24	15.29
- 2.50-2.99	48	30.57
- 3.00-3.49	39	24.84
- 3.50 ขึ้นไป	38	24.20
รวม	157	100.00
4. อาชีพของผู้ปกครอง		
- ข้าราชการ	27	17.20
- รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	69	42.95
- ธุรกิจส่วนตัว	51	32.48
- อื่น ๆ	10	6.37
รวม	157	100.00
5. รายได้ของผู้ปกครอง		
- ต่ำกว่า 10,000 บาท	24	15.29
- 10,000-19,999 บาท	55	35.03
- 20,000-29,999 บาท	30	19.11
- 30,000-39,999 บาท	26	16.56
- 40,000-49,999 บาท	8	5.10
- 50,000 บาทขึ้นไป	14	8.91
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร ที่สนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ พ布ว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงให้ความสนใจในการศึกษา ต่อ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 75.80

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา พ布ว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ศึกษาสาขาวิทย์-คณิต จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 36.93

ผลลัมภุธีทางการศึกษา พ布ว่า ส่วนใหญ่มีผลลัมภุธีทางการศึกษาที่ 2.50-2.99 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 30.57

อาชีพของผู้ปกครอง พ布ว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 42.95

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พ布ว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้ 10,000-19,999 บาทต่อเดือน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 35.03

3.1.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านความรู้พื้นฐานทางคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผลระดับความคิดต่อความรู้พื้นฐานทางด้านคหกรรมศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่สนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์

ความรู้พื้นฐาน	\bar{x}	s	ระดับความคิด
ด้านอาหาร	4.41	0.72	มากที่สุด
ด้านเลือกผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.71	0.94	มาก
ด้านพัฒนาการมนุษย์และครอบครัว	3.53	1.04	มาก
ด้านศิลปะและงานประดิษฐ์	3.86	0.85	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงระดับความคิดเห็นด้านความรู้พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์มีความรู้พื้นฐานทางด้านคหกรรมศาสตร์ในด้านอาหารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.41, s = 0.72$) รองลงมา คือ ด้านศิลปะและงานประดิษฐ์ ($\bar{x} = 3.86, s = 0.85$) ด้านเลือกผ้าและเครื่องแต่งกาย ($\bar{x} = 3.71, s = 0.94$) และด้านพัฒนาการมนุษย์และครอบครัว ($\bar{x} = 3.53, s = 1.04$) อยู่ในระดับมาก

3.1.3 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลระดับความคิดต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างที่สนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	\bar{x}	S	ระดับความคิดเห็น
ด้านสถาบัน			
- หลักสูตรที่เปิดสอน	4.20	0.84	มาก
- ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.10	0.71	มาก
- สามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและครอบครัว	4.09	0.84	มาก
- ที่ดีที่สุดของมหาวิทยาลัย	3.86	0.84	มาก
- การประชาสัมพันธ์	3.74	0.73	มาก
ด้านบุคคล			
- ตนเอง	4.50	0.73	มากที่สุด
- บุพเพ มกราคม หรือญาติพี่น้อง	3.81	0.81	มาก
- คนรู้จักที่สำเร็จการศึกษาแล้ว	3.50	1.05	มาก
- อาจารย์แนะนำ	3.46	0.94	มาก
- คนรู้จักที่กำลังศึกษาอยู่	3.38	1.00	ปานกลาง
- กลุ่มเพื่อน	3.31	0.93	ปานกลาง
- รุ่นพี่	3.09	0.94	ปานกลาง
ด้านปัจจัยภายใน			
- คำนึงถึงอาชีพในอนาคต	4.61	0.64	มากที่สุด
- คิดว่าสาขาวิชาที่สนใจ มีโอกาสก้าวหน้าและรายได้ดี	4.37	0.73	มากที่สุด
- สาขาวิชานั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวัน	4.36	0.77	มากที่สุด
- มีความสนใจในสาขาวิชานั้นเป็นพิเศษ	4.31	0.75	มากที่สุด
- ต้องการทำความให้ผ่านให้เป็นจริง	4.29	0.96	มากที่สุด
- คำนึงถึงวิชาความรู้ที่จะได้รับ	4.19	0.78	มาก
- เกรดเฉลี่ยสะสม สามารถเข้าศึกษาต่อได้	4.15	0.91	มาก
- สาขាតี่เลือก เป็นอาชีพที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.94	0.92	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงระดับความคิดเห็นด้านแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ พ布 ว่า ปัจจัยด้านสถาบัน กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับ หลักสูตรที่เปิดสอนมากที่สุด ($\bar{x} = 4.20, s = 0.84$) ในระดับมาก ปัจจัยด้านบุคคล พบร่วมกับ ตนเอง ($\bar{x} = 4.50, s = 0.73$) และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจในการ

เข้าศึกษาต่อ คือ การคำนึงถึงอาชีพในอนาคต ($\bar{x} = 4.61, s = 0.64$) อยู่ในระดับมากที่สุด

3.1.4 วิเคราะห์ระดับการรับข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูลช่าวสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการศึกษาต่อ ด้านคหกรรมศาสตร์ โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผลระดับความคิดเห็นการรับทราบข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่สนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร	\bar{x}	S	ระดับความคิดเห็น
ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสาร			
- อาจารย์แนะนำ	4.13	0.81	มาก
- อินเทอร์เน็ต (หน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย)	4.11	0.97	มาก
- อินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์ทั่วไปที่มีการแนะนำแนวทางการศึกษาต่อ)	4.04	0.97	มาก
- การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย (งาน Open House หรืองานวิชาการ)	3.90	0.60	มาก
- กลุ่มเพื่อน	3.80	0.92	มาก
- แผ่นพับ ป้ายโฆษณามหาวิทยาลัย	3.64	0.99	มาก
- รุ่นพี่ที่จบไปแล้ว/คนที่รู้จักศึกษาอยู่	3.62	1.00	มาก
- สื่อโทรทัศน์	3.46	1.01	มาก
- ผู้ปกครองและญาติ	3.32	1.07	ปานกลาง
ความน่าเชื่อถือของข้อมูล			
- อาจารย์แนะนำ	4.32	0.80	มากที่สุด
- อินเทอร์เน็ต (หน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย)	4.26	0.84	มากที่สุด
- การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย (งาน Open House หรืองานวิชาการ)	4.17	0.87	มาก
- อินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์ทั่วไปที่มีการแนะนำแนวทางการศึกษาต่อ)	3.98	0.82	มาก
- รุ่นพี่ที่จบไปแล้ว/คนที่รู้จักศึกษาอยู่	3.98	0.87	มาก
- ผู้ปกครองและญาติ	3.88	0.87	มาก
- แผ่นพับ ป้ายโฆษณามหาวิทยาลัย	3.88	0.96	มาก
- สื่อโทรทัศน์	3.72	0.88	มาก
- กลุ่มเพื่อน	3.67	0.84	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการรับทราบข้อมูลข่าวสาร ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะรับข้อมูลข่าวสารผ่านทางอาจารย์แนะนำเป็นลำดับแรก ($\bar{x} = 4.13$, $s = 0.81$) อยู่ในระดับมาก และความน่าเชื่อถือ

ของข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคิดว่าข้อมูลจากอาจารย์แนะนำเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือเป็นลำดับแรกเช่นกัน ($\bar{x} = 4.32$, $s = 0.80$) รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต (หน้าเว็บไซต์มหาวิทยาลัย) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

3.1.5 รวมผลการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้ให้คะแนนความนิยมของแต่ละสถาบันโดย แสดงเป็นค่าคะแนนรวมและลำดับความนิยม

แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง pragmatism ตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางแสดงคะแนนและอันดับจากการสำรวจการจัดอันดับของสถาบันการศึกษา

รายชื่อสถาบันการศึกษา	คะแนน	อันดับ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	702	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	466	2
มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ	386	3
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	268	4
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	261	5
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	158	6
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	85	7
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	70	8

จากตารางที่ 5 สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่าง ให้ความนิยมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็น อันดับที่ 1 (702 คะแนน) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต (466 คะแนน) มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ (386 คะแนน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช- มงคลพระนคร (268 คะแนน) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา (261 คะแนน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี (158 คะแนน) มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (85 คะแนน) และ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (70 คะแนน) ตาม ลำดับ

อันดับที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า เป็น มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในลังค์ และเป็นมหาวิทยาลัยที่กลุ่มตัวอย่างอยากเข้าศึกษา ต่อมากรีดลุด

อันดับที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัย นี้มีชื่อเสียงจากເບີເກອງຂອງທາງมหาวิทยาลัยຈິງ คิดว่าจะน่าจะมีชื่อเสียงในด้านนี้ และมีความคุ้นชิน กับชื่อของໂຮງແຮມ ทำให้มีความคิดเห็นว่าเป็น มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านนี้

อันดับที่ 3 มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ โดยกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า เป็น มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในลังค์ และเป็นมหาวิทยาลัยที่กลุ่มตัวอย่างอยากเข้าศึกษา ต่อ เช่นเดียวกับอันดับที่ 1

อันดับที่ 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร โดยกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า

4. สรุป

4.1 สรุปและอภิปรายผล

จากการสำรวจจำนวน 400 คน สามารถ จัดอันดับความนิยมของสถาบันการศึกษาที่เปิด สอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ โดยมีระดับคะแนน และสรุปรวมความคิดเห็นที่มีต่อสถาบัน ได้ดังนี้

เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านคหกรรมศาสตร์ และเคยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอน รวมถึง การได้รับข้อมูลจากแบบสอบถามจากงานวิจัยนี้

จากการวิจัย ความนิยมในการศึกษาต่อด้าน คหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 จำนวน 400 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 157 คนที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้าน คหกรรมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์เกี่ยวกับ ความรู้พื้นฐาน แรงจูงใจในการศึกษาต่อและ การรับทราบข้อมูลช่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มี ความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ พบร้า ความรู้พื้นฐานทางด้านคหกรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างจะทราบเกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ใน ด้านของอาหารและโภชนาการมากที่สุด ซึ่งศาสตร์ ทางด้านนี้ปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมและมีความ สำคัญมากยิ่งขึ้น

แรงจูงใจในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ พบร้า ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ให้ ความสนใจกับหลักสูตรที่เปิดสอนด้านสถาบัน มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านวิชาการ อ้างจากกิตติมาบุรีดิลก (ณัฐสุดา พิพัฒ์ไกร, 2551) ได้กล่าวถึงการพัฒนาด้านวิชาการว่าเป็นสิ่ง ที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะโลกปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว ทั้งด้านหลักสูตรและวิธีการสอน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้ ทันกับวิทยาการที่ก้าวหน้า สถานศึกษาได้มีการ พัฒนาทางวิชาการแล้ว จะทำให้สถานศึกษาล้าหลัง ดังนั้น กลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ มีความ คาดหวังที่จะได้รับความรู้ที่ทันสมัยจากอาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในศาสตร์นั้น ๆ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงตนเอง มากที่สุด ซึ่งกลุ่มนักเรียนในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มที่

อยู่ใน Generation Y ที่รักความอิสระมาก จึงมี การคำนึงถึงความชอบและความถนัดของตนเอง ในระดับมากที่สุด (กุลชนิชญ์ ราชนบุณยวัทน์, 2553) และมีปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อ คือ การคำนึงถึงอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์พันธ์ พงษ์โลภา (2542) กล่าวว่าแรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง เป็นแรงจูงใจที่ ค่อนข้างชัดเจนพอกลุ่มนักเรียนและเป็นลิ่งปลักดันให้ เรากลายมาปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจ เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน หรือความ สำเร็จในชีวิตซึ่งแรงจูงใจของกลุ่มนักเรียนที่คำนึง ถึงอาชีพในอนาคต เป็นความชอบและความคาด หวังที่อยากประสบความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน และหารายได้ให้ครอบครัวเพื่อเป็นเลาหลักของ ครอบครัว

4.2 ข้อเสนอแนะ:

4.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการ วิจัยไปใช้

จากการวิจัย พบร้า ความนิยมในการศึกษา ต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร นั้นมีผู้ให้ความสนใจ ในระดับหนึ่ง อันเนื่องจากความสามารถในการ ประกอบอาชีพของศาสตร์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายและเป็น อาชีพที่กำลังได้รับความนิยม จึงทำให้กลุ่มเป้าหมาย ของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ นั้นเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

- ให้มีการปรับกลยุทธ์และวิธีการนำเสนอ ข้อมูลช่าวสารที่ผ่านทางสื่อออนไลน์ของทาง มหาวิทยาลัย โดยให้มีการนำเสนอข้อมูลช่าวสาร ที่เกี่ยวกับสาขาวิชาที่เปิดสอน กิจกรรมการเรียน

การสอนของนักศึกษา นำเสนอผลงานของนักศึกษา และพื้นที่ของการถ่ายทอดข้อมูลสัมภาระของผู้ที่สนใจ รวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสาร หรือสาระดี ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชานั้น ๆ

2. มีการจัดโครงการประชารัมพันธ์ เช่น การจัดงาน Open House หรืองานวิชาการ ทั้งที่จัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยหรือการจัดแบบ สัญจรไปยังโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อเป็นการให้ข้อมูล กับกลุ่มนักเรียนโดยตรงซึ่งการไปสัญจรนั้นถือว่า เป็นการเข้าหากลุ่มเป้าหมายโดยตรง

3. มีโครงการค่ายที่เกี่ยวข้องกับทาง คหกรรมศาสตร์ที่จัดขึ้นโดย นิสิต/นักศึกษา ร่วมกับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย ครูแนะแนวหรือครูที่ สอนวิชาการงานพื้นฐานอาชีพซึ่งเป็นการเผยแพร่ วิชาความรู้ และเป็นการสร้างเครือข่ายระหว่าง นิสิต/นักศึกษา กับกลุ่มนักเรียน หรือ ระหว่าง อาจารย์ในมหาวิทยาลัยและอาจารย์แนะแนว

4.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สำรวจความนิยมในการเลือกรับข้อมูล ข่าวสารของศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์กับ กลุ่มนิสิต/นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในแต่ละสถาบัน การศึกษาที่เปิดสอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ โดยสำรวจกลุ่มเป้าหมายที่เข้าศึกษาต่อเพื่อเป็น แนวทางในการประชาสัมพันธ์และการแนะนำการ ศึกษาต่อให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง

2. มีการสำรวจอาชีพของ นิสิต/นักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์ เพื่อ ให้ทราบถึงอาชีพในปัจจุบันที่มีการพัฒนาและ เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของสังคม และนำ ข้อมูลที่ได้ไปประชาสัมพันธ์ต่อกลุ่มผู้ที่สนใจในการ เข้าศึกษาต่อ

5. กิตติกรรมประจำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความกรุณายोงดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดวงสุดา เตโชติรัตน์ ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณี ราษฎรานิช และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพรรณ บุณยรัตกลิน ที่กรุณาให้คำปรึกษาและชี้แจงในการทำ วิจัยในทุกขั้นตอน และผู้อำนวยการโรงเรียน 10 โรงเรียนที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูลเพื่อ ความสมบูรณ์ของงานวิจัย

6. เอกสารอ้างอิง

กุลชนิษฐ์ ราเชนบุณยวัท. 2553. คหกรรมศาสตร์ ศาสตร์เพื่อชีวิต. เม็ดทรายพรีนติ้ง, กรุงเทพฯ.

ณัฐสุดา พิพุฒไกร. 2551. แรงจูงใจในการศึกษา ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทหกกรรมของนักศึกษาสังกัดงาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. (สาขาวิชาอาชีวศึกษา). บัณฑิต วิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า คุณทหารลาดกระบัง.

พงษ์พันธ์ พงษ์โลภา. 2542 พฤติกรรมกลุ่ม. วิสิทธิ์พัฒนา, กรุงเทพฯ.

ชูธรรมธัช. 2555. เรียนวิทยานิพนธ์ไม่ยาก อาย่างทีคิด. ปัญญาชน, กรุงเทพฯ.

อภิรา นิลวัฒน ณ อยุธยา. 2550. การศึกษาปัจจัย ที่มีผลต่อการยอมรับระบบสารสนเทศของ ข้าราชการสังกัดกองบัญชาการทหาร สูงสุด. การค้นคว้าอิสระระดับบัณฑิต. วิทยาลัยนวัตกรรมอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.